

ده هدف اصلی امام حسین(ع) برای قیام

<?xml encoding="UTF-8">

خبرگزاری بین المللی اهل بیت(ع): یکی از مهمترین اهداف قیام امام حسین (ع) تشکیل حکومت اسلامی بود.

امام حسین (ع) برای اینکه صرفاً به شهادت برسد به کربلا نیامد بلکه در پی اهدافی از جمله تشکیل حکومت اسلامی عزم کربلا کرد.

هدف اول: اصلاح امت امام حسین (ع) در وصیتنامه‌ای کوتاه، اما بسیار پرمحتوا به برادرش محمد حنفیه می‌نویسد: "من از سر هوا و هوس قیام نکردم و قصد افساد و ظلم به دیگران هم ندارم، (و در پی پست و مقام و مال دنیا هم نیستم) بلکه به منظور اصلاح امت جدّم قیام کرده‌ام."

هدف دوم: امر به معروف و نهی از منکر این هدف، هم در کلمات امام حسین (ع) آمده است و هم اصحاب آن حضرت به آن اشاره کرده‌اند و هم پیروان او و شیفتگان حضرتش در زیارتنامه‌ها آن را زمزمه می‌کنند. امام حسین (ع) در وصیت نامه‌اش خطاب به محمد حنفیه فرمود: "هدف من از قیام امر به معروف و نهی از منکر است." در زیارتنامه‌های مربوط به امام حسین (ع) از جمله زیارت وارث می‌خوانیم: "شهادت می‌دهم که تو "امام حسین (ع)" نماز را بپا داشتی، و زکات را پرداختی و امر به معروف و نهی از منکر کردی و تا هنگام شهادت از خدا و رسولش اطاعت کردی."

هدف سوم: احیای سنت پیامبر اکرم (ص) امام حسین (ع) می‌فرماید: "شما را به کتاب خدا و سنت پیامبر اسلام دعوت می‌کنم چرا که سنت رسول خدا را میرانده و بدعت را احیا کرده‌اند." و در جای دیگر خطاب به برادرش محمد حنفیه می‌فرماید: "می‌خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم و طبق سنت جد و پدرم عمل نمایم."

هدف چهارم: حمایت از حق و مبارزه با باطل امام حسین (ع) پس از رو به رو شدن با لشکر حَرّ می‌فرمود: "ای یاران من! آیا نمی‌بینید که حق فراموش شده و وباطل صحنه جامعه را فرا گرفته است؟ در چنین شرایطی انسان مومن باید (در مسیر زنده کردن حق و میراندن باطل) آماده لقای الهی باشد."

هدف پنجم: تشکیل حکومت اسلامی یکی از مهمترین اهداف قیام امام حسین (ع) تشکیل حکومت اسلامی بود. امام حسین (ع) برای اینکه صرفاً به شهادت برسد به کربلا نیامد بلکه در پی اهدافی از جمله تشکیل حکومت اسلامی عزم کربلا کرد؛ هر چند که می‌دانست در پایان شهید می‌شود. در جمله‌ای از آن حضرت می‌خوانیم: "بار خدایا! تو خوب می‌دانی که انقلاب و نهضت من به خاطر حکومت و سلطنت بر مردم و دستیابی به زرق و برق دنیا نبوده بلکه هدف من از حکومت، ارائه معالِم و نشانه‌های دینت به مردم، و اصلاح بلاد و شهرها و ایجاد امنیت برای بندگان و عمل به فرایض و سنتها و احکام توست."

هدف ششم: مبارزه با جهل یکی دیگر از اهداف قیام امام حسین (ع) که در زیارت اربعین به آن اشاره شده مبارزه

با جهل و نجات مردم از ضلالت و گمراهی است. در این زیارت می‌خوانیم : " امام حسین خون قلبش را در راه تو داد(و نهایت ایثار و فداکاری را کرد) تا بندگان را از جهل و نادانی و حیرت و سرگردانی نجات دهد".

هدف هفتم: اجرای عدالت امام حسین (ع) می‌فرماید: " رسول خدا (ص) فرمود: هر کس حاکم ظالمی را مشاهده کند که (در اثر ظلم و جور) محرمات الهی را حلال شمرده و عهد و پیمان های الهی را شکسته و با سنت و سیره رسول خدا مخالفت کرده و در میان بندگان خدا با گناه و دشمنی عمل می‌کند و در مقابل چنین حاکم ستمگری هیچ گونه عکس العمل گفتاری یا رفتاری از خود بروز ندهد خداوند چنین انسانی را در جایگاه همان ظالم ستمگر داخل می‌کند."

هدف هشتم: مقام شفاعت عظمی که در پایان زیارت عاشورای حسینی انجام می‌شود بعد از حمد و ستایش خداوند، خدا را به سبب تحمل مصیبت آن حضرت شکر می‌گوییم، سپس عرضه می‌داریم : " خدایا شفاعت حسین را روز ورود در صحنه محشر به من روزی کن، خداوند گام های مرا از روی صدق نزد خودت با حسین و یارانش ثابت بدار همان یارانی که خون خود را تقدیم او کردند." استجابت دعا زیر قبه آن حضرت و بودن شفا در تربت پاکش جلوه‌های دیگری از این شفاعت عظمی است.

هدف نهم: افشای چهره منافقان خطر منافقانه بنی امیه که در لباس خلافت اسلامی همه مقدسات اسلام را زیر پا گذاشته و یکی را پس از دیگری محو می‌کردند همچنین جمعی از کوفیان پرمدعای منافق که بر امام حسن (ع) به خاطر صلحش آن همه ایراد کرده و تقاضای قیام از امام (ع) می‌کردند می‌بایست رسوا می‌شد.

هدف دهم: امتحان گسترده مسلمین

بعضی از شیعیان پرادعا و کم محتوا که خود را فدایی پاکباز آن حضرت می‌پنداشتند باید در کوره امتحان فرو می‌رفتند و بازماندگان صحابه و یاران پیامبر که بارها وصف امامان حسن (ع) و حسین (ع) را از ایشان شنیده بودند و کسانی که آرزو می‌کردند در جنگ‌های بدر و احد در خدمت آن حضرت بوده و شربت شهادت می‌نوشیدند و آنها که تأسف می‌خوردند که ای کاش در رکاب علی (ع) با "ناکثین" و "قاسطین" و "مارقین" پیکار می‌کردند همه و همه باید به امتحان فراخوانده می‌شدند و لذا قیام سید الشهداء آزمونی برای همه آنها بود؛ ولی از این کوره آزمون بزرگ تنها اندکی پاک بیرون آمدند . امام (ع) در پاسخ کسی که عرضه داشت ایشان به کربلا نرود، فرمود : " اگر در مکان خود اقامت کنم پس این خلق بخت برگشته به چه چیز امتحان شود و به چه چیز آزموده گردد؟".